

2015. december 25. péntek, KARÁCSONY

Tit 3,4-7 – Istenünk emberszeretete

“⁴Amikor azonban üdvözítő Istenünk kinyilvánította jóságát és emberszeretetét, megmentett minket. ⁵Nem azért, mert igazak voltak tetteink, hanem irgalmasságból...”

A Tituszhoz írt levél Isten szeretetének megmutatkozásaként értékeli Jézus megjelenését. Eszerint Jézus egész üdvözítő tevékenységében az emberszeretet kinyilvánítása volt a legjelentősebb dolog. Jézus megváltoztatta a haragos Istenről alkotott képet, és egész élete Isten jóindulatának hirdetése volt. Erről ír Pál a Római levélben: *„Krisztus ugyanis akkor, amikor még erőtlenek voltunk, meghatározott időben meghalt a gonoszokért. Pedig az igazért is alig hal meg valaki, legföljebb a jótevőért adja életét az ember”* (5,6-7).

Az emberszeretet ettől kezdve a keresztények számára kötelező feladat lett. Sőt ezzel együtt a legnehezebb, az ellenségszeretet is. A legtöbb ember számára az a legnagyobb kihívás, hogy az emberszeretet értelmetlen. A méltatlanok szeretete vagy azok iránti jóindulat a legtöbb esetben nem hoz látványos eredményt. Azonban mivel Isten fia ezt tette, és úgy mutatta be az irgalmat, mint Isten viselkedésének lényegét, ezzel új helyzetet teremtett. Aki ezt megértette, azt a szerző a Szentlélekben újjászületettnek nevezi (5. v.). Csak az ilyen szemléletű emberek válhatnak az örök élet örököséivé. Áldott, boldog karácsonyt!

Kéthelyi Mária (Budapest, 5. régió)

***

Lk 2,15-20 – „...és megtalálták a kisgyermeket.”

Az evangéliumok keletkezésének idején élt keresztényeknek minden bizonnyal valós igényük volt, hogy Jézus gyermekkoráról, születésének körülményeiről is hírt kapjanak. Lukács evangélista nevéhez kötjük a karácsonyi események csodálatos történetének leírását. Ennek egyik részlete a mai evangélium. A Messiás születésére várakozó és vágyakozó pásztorok csodálatos találkozási Istent angyalaival – történetileg nehezen igazolható, mégsem tudom soha elérzékenyülés nélkül olvasni Jézus születésének történetét. Számomra ugyanis egyáltalán nem lényeges, hogy Jézus születését valóban égi jelek kísérték-e, vagy „csak” Mária és József éltek át a csodát, amit egy új kis élet földre születése jelent. Sokkal fontosabbnak tartom a születés jövődőlésének társadalmi, szociológiai üzenetét.

Az biztosra vehető, hogy a valódi Jézus személyiségének és tanításának ismerete indította az evangélium szerzőjét arra, hogy a születés körülményeit ne királyi palotába, bársonyos ágyba helyezze. Az angyalok híradása a csodás, mesészerű események ellenére sem fedi el a karácsonyi történet lényegét: *„Ne a seregek Urát várjátok, ne a hatalmasok, a gazdagok és az uralkodók között keressétek a Messiást! A ti Messiásotok a szegény, elcsigázott, be nem fogadott, istállóban meghúzódó szülők jászolba fektetett gyermeke.”* Az evangélista – a történet megírásakor – már tudja, hogy a jászolba fektetett, kiszolgáltatott gyermek – felnövekedvén – minden emberi lény közül a legközelebb fog kerülni a Teremtő Atya megértéséhez.

Hogy Mária és József mire gondolt, amikor kicsi gyermeküket karjukban tartották – azt csak sejtethetem, de azt tudom, hogy óvó, védő, meleg szeretetük és odafigyelésük nélkül nehezen teljesülhetett volna az Atya akarata, az, hogy a gazdagságot és hatalmat elutasító Jézus hírt hozzon nekünk, embereknek az Ő Országáról.

Bajnokné Benyhe Judit („Érted vagyok”)